

αὐτὸν, ὅπως τὸν συγχαρῶσι, καὶ θὰ τὸν ἐνηγκαλί-
ζοντο ἂν τὸ σέβας δὲν ἐχαλίνου τὴν χαρὰν. Ἄλλ'
οἱ σωματοφύλακες, ἐλευθερώτεροι τοὺς τρόπους, ἐ-
πιβίβαν σχεδὸν τὸν Ἰμάμην, εὐχαριστοῦντες αὐτὸν
διότι τοὺς ἐπανήγαγε αἰῶν καὶ ἀσφαλῆ τὸν στρα-
τηγὸν των.

Οἱ λόγιοι ἠρώτησαν ἀμέσως τὸν Βοναπάρτην περὶ
τῶν ὅσα εἶδεν εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Σασώτριδος,
ἀλλ' οὗτος ἐτήρησεν ἐντελῆ σιωπὴν. Ὅτε δὲ πάν-
τες ἐκνήληθον εἰς τὴν πεδιάδα, ὁ Μόγγης πλησιά-
σας τὸν ἀρχιστράτηγον ἔρωτησε·

— Σπουδαίως, στρατηγέ, δὲν θὰ μᾶς διηγηθῆτε
τὰ θαυμάσια ὅσα εἶδατε εἰς τὴν ὑπόγειον ἐκστρα-
τείαν σας; Ἄλλ' ὁ Βοναπάρτης ἀπήντησε·

— Φίλτατε, ἐρώτησον ὅ,τι ἄλλο θέλεις πλὴν
τούτου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀποκριθῶ.

Ὁ δὲ Μόγγης εἰθισμένος εἰς τὰς στρατιωτικὰς
διαταγὰς, κατέπνιξε τὴν περιέργειάν του, καὶ οὐ-
δεὶς ἐγένετο πλέον λόγος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Δέ-
κα ἔτη μετὰ ταῦτα ἐν τῇ ἐνδοξῇ ἐκστρατείᾳ τοῦ
1809, ὁ Ναπολέων συνδιαλεγόμενος εσπέραν τινὰ
ἐν Σχενδρούμφ μετὰ τοῦ βαρῶνος Δουρβέι, ἦλθεν εἰς
λεπτομερείας περὶ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὸ μνη-
μεῖον τοῦ Σασώτριδος, καὶ παρασυρόμενος ὑπὸ τῆς
εὐχαριστήσεως τῆς συνομιλίας ἀφέθη εἰς τὴν θέρ-
μην τῆς φαντασίας του· ἀλλ' αἰφνης ἐσιώπησεν.

— Εἶσθε δύσπιστος, βαρῶνε, εἶπε· καὶ δὲν ἔ-
πρεπε νὰ σὰς ὁμιλήσω περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων.
Ἐντούτοις, εἰς τὴν θέσιν μου, θὰ ἐξεπλήττεσθε σφό-
δρα εἰάν . . . ἀλλ' οὐδὲν πλέον θὰ μάθετε, σὰς
λέγω, προσέθηκε μειδιῶν.

Καὶ τῶντι δὲν ὠμίλησε πλέον περὶ τοῦ ἀντι-
κειμένου τούτου εἰμὴ εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλένην.

K. P. P.

(*Ἐπιτετα συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΝΑΜΗΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

—οοο—

Εἶπομεν (*) ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀνναμητι-
κοῦ Κράτους, ὁμοιάζουσι τοὺς Σίνας ἐξ ὧν
κατάγονται. Καὶ δὲν εἶναι μὲν οἱ ἄνδρες ὡ-
ραῖοι, ἔχουσι ὅμως ζωηρότητα, εὐθυμίαν, εὐ-
ρωστίαν καὶ ἁρμονίαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ
σώματος.

Αἱ δὲ γυναῖκες; . . . ὅπως καὶ πανταχοῦ
τῆς γῆς· μικρότεραι μὲν τὸ ἀνάστημα, ἀλλ'
εὐμορφώτεραι· ἡ κόμη των εἶναι μελανὴ καὶ
μακροτάτη. Τινὲς μάλιστα, αἱ κατοικοῦσαι
πρὸς ἄρκτον, ἐπειδὴ τὸ κλίμα εἶναι εὐκραέστε-
ρον, ἔχουσι τὴν ὄψιν σχεδὸν λευκὴν ὡς τὴν
τῶν Εὐρωπαίων, καὶ τὸ πρόσωπον εὐρυθμον
καὶ εὐάρεστον. Οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες αὐ-

τῶν εἶναι εὐσχημοί· φέρουσι δὲ μακροτάτους
τοὺς ὄνυχας. Ἄλλὰ καὶ τοὺς πόδας ἔχουσι
μικροῦς.

Καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καπνίζουσι, ἂν
καί, χάριτι θεῆς, καὶ παρ' ἡμῶν ἤρχισάν τινες
κυρίαὶ νὰ τσιγαρίζωσι. Μαυρίζουσι δὲ καὶ τοὺς
ὀδόντας αὐτῶν ὡς καὶ αἱ γυναῖκες τῆς Μαλαι-
σίας, αἵτινες πρὸς τούτοις ἀποβάλλουσι τοὺς

Γυνὴ Ἀνναμητις.

τομεῖς, λέγουσαι ὅτι εἰς μόνους τοὺς κύνιας
ἀρμόζουσι τοιοῦτοι ὀδόντες.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ πολυγαμίαι εἶναι συγκεχωρη-
μέναι εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἕκαστος ἔχει τὴν
ἀδειαν νὰ αγοράζῃ δι' 150 ἕως 500 δραχμῶν
ὅσας γυναῖκας θέλει ἢ δύναται, καὶ νὰ συνοικῇ
μετ' αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν πλούσιοι ἔρχονται εἰς
γάμον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ 15 ἔτους, ὁ δὲ λαὸς τὸ
τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Αἱ γυναῖ-

(*) *Idē ἀρ. 183 καὶ 184.